

Oknamn I sin barndom var det mycket
vanligt med oknamn båd på innerbanorna
i egna församlingen och angärande.
Sesnorhet på kringvandrare, antingen de
hade något att sälja, tiggare, eller yrkesfolk.
T.ex. Dykarna, Skräddare, Pären m. fl.
Munka Boenen även kallad Sinken Mursken
kallades han för det att han bar lång alltid klädd
i en lång grå rock och glasögon sänka porrlin
och lerkärl var han yrke. På hade han lite små-
saker att sälja, diverse råtar, träd o knappar.
Han hustru både hvardagsbruk o näsdukar som
han också sålde, maten fick han vanligen på
ställen där han var när det passade. Hans närm-
ste granne var Nörda Boenen, Tröskeman och
annan dagverkare, matats till Nörden (sengärdig)
var Hårdig o gammalt husarna och likaså
Oruden o gammalt barn, som går igen i
många led.

Luf. 80.

1

1/

Pål Hans Jøhannes var endast tiggare, bad
han varit i yngre dagar bet jag inte, men hade
 varit häktad här gång, han hade den försynen
 att gå in, utan bätt på trappan, ty han
 ville inte lämna oss efter sig. På alla be-
 ringar satt han i portstills här, sitt sin del.
 Det bades att när det en gång var Ruens jakt på
 Hollands fäder, han gått fram till Hing, Oskar
 och sagt "Nådige Herre och landets fäder, skänk
 en skänk till den fattige, Pål Hærraren".
 Enke Møg Højspass och Lörrasspass har jag
 hört om talas, men känner dem för övrigt
 inte alls. Sprätten var finskomakare
 han hade varit borta i skomakarlära
 och var värdeles fin, det tyckte han väl
 själv att. Sköv och så, han såg föresten
 ganska bra och fin ut.

Stinke och på han skomakare, barav namnet bet
fag inte, Han reste till Amerika för 65 år sedan
där han dog. Han lämnade hustrun och flera barn
hemma. Hon fick heta Stinken så länge hon levde
trots att hon var omgift och har flera barn i sista
äktenskapet. Barnen bär i första och andra giftet
kallas Stinkung, nu bär i andra och tredje led.
Dottern fick det namnet för att han bar hos sin
fästmö när hon var ensam hemma. När det bli hon
andra ungdommar, släppte hon fästmannen upp
på vinden, när de så frågade var de där på öfversta
A de e bara dottern, svarade hon, När de sedan
finge de honom, fick han det namnet som nu går
igen ut i tredje led. Hungen i Sjövarn och på ett
gammalt namn som än lever kvar, i flera led.
Tittel i Krummel, så kallad för han hade något
fel på ögonen så han såg uppåt. Ett par av bar
nen ha samma fel, men alla barnen kallas för
Tittel i Krummels barn

Präven i Låran är också ett gammalt
 ökenamn från början av 1800-talet om-
 längre, men nu kallas ochomlingarna för
 Präven i Låran, med tillägg av deras per-
 sonliga namn. Inack Jens kallades så för
 att han pratade så mycket. En Tek-
 tiskare kallades Ola Gög efter honom finns
 barn så det blev inte flera Gögar.
 De som boro främsstäende och bestämman-
 de kallades "Kong" så bar Kongen i Hovgår-
 den Kongen i Låran båda i Tärpea Låran
 och Kongen i Hovgården, men det bar i
 mitten på 1800-talet och är mest bortglömt nu.
 Så bar det också en del kvinnor som gin-
 ge kring och figgde, på Präven och hösten
 när Präven boro klippa kommo de och figgde
 ull, Låran har hade sparnar och stannade
 om det bar så snart som hon gjorde bar det

är bäl knappast frodigt. Ty då skulle hon
bäl knappast kunnat gå så långt som
hon gick, hon bad alltid om en hoppa ull
till hjälp till ett par höiser. Det gjorde ock
så Skylan men hon hade också hemvärda
näsdukar att sälja. Nämnes Lina var ett
annat original, hon klagade allt bad så
och var så lappad och dåligt klädd, så
man gav henne allt hon bad om för att
fortskä bli av med henne. Skinke Lösen
var inte riktigt klok, men gick runt för
att hon skulle komma ut. Det var kanske ock
så fattigt i hemmet, fick hon inte arnast,
så fick åtminstone mat eller kaffe när hon
kom. Hon stamrade något men ville gärna
prata, fastän det blev alltid bakvänt.
Då hennes mor dog, kom hon på alderdoms-
hemmet, men hon hade bändrarkosten, så det
var svårt att hålla hemma.

Detta är bara ett axplock av de äldsta öknamn
en som fortfarande hänger med, det är många
än men som väl är blir det mer och mer bortlagt.
Så är det gårdens namn, efter vilka innesäma-
na kallas. De kunna bara ett par hundra år
gamla men bidlåder fortfarande gårderna
och dess innesämare. Så vida det är sam-
ma släkt. Tex min memori farfar kallades
Bocker Nils i Höjarp, gården hette Bockerns,
anledningen är det ingen vet. Den nuvarande
ägaren kallas Bocker Nils det är självklart led.
De ha omväxlande hetat Pär eller Nils son efter Pär,
men heter inte Bocker till efternamn.
Torborg i Glimminge, det har forskats efter
långt gammalt det är säkert ett par hundra år.
De beta inte om det ursprungligen kommet
efter Torborg eller Torbjörn. Men har det gått
ut släkten så nu är väl namnet slut.

6.

6/

Ett annat gårdsnamn i Glimminge är
Boogas ~~det~~ det mycket gammalt, det är fort-
farande i samma släkt så namnet följer
gårdens och haaren. Dessa 3 i Tärsta Rörup.
I Flov har också funnits några gamla gårds-
namn, som Krugegård, Imeejensens
Karragården m. fl. Men sedan det kommit
nya ägare ha de gamla gårdsnamnen för-
bunnat. Omresidigt kallades dock enboar-
na för Flovöningar och Karpasömmingar,
de höllo dock ihop, emot sönerlänningar-
na Greve och de andra förbannlingarna i Bjärg
Karpas öckerboar ansågo alltid att Flovö-
ningar boro efter sin tid, de som bodde
norr om bäcken, Kegelörp Kallavara Haga.
Höven här i Flov, kallades också om dem
norr om bäcken. Nu är inte detta förhål-
landet, de äro nog så bakna, som den söder
om bäcken

Ordspåk och Talesätt står det för bar mark
 ned i Bäckstad (den sistnämnda 1876) kom det icke folk
 långväga ifrån som hade släpvalster att sälja,
 övertor, träkärl och annan träölsja. Frågade
 man^{en} Torsjöbo var han bar ifrån? Om affären
 gått bra svarade han med megenlig ton
 från Torsjö qualor men hade affärerna gått
 dåligt och varit upkligt från Torsjö gånad.
 Om Smälämnningar sådes ihärdig och envis
 som en Smälämnning vänt honom på en klippa
 i Stordjön så redar han sig. För Smälämnning-
 ar skulle gå till bäckströter för att köpa vill
 när de abt ett stycke på den ene nu är det
 nog inte långt till Silla borden jag såg ena
 Sillamjörke på en bestäbber. Ha. Hå. Hå.
 det bar en smigelse ja ja de bar så slök ja den.
 Söngarna sågs bara korsning av Rår och Smä-
 lämnig.

Främmer och Gärners Torehov och Prästad
boro alltid avundsjuka på varandra.
Lagen av dem boro i mitten av 1800-talet upp-
teckna som badorter. Torehov utgjordes mest
av fiskare och sjökaptenar, de senare bar
avbledden jämte ett par höfmanstfamiljer,
av vilka den s.k. kongen, Emanuel Romare, väl
var den förmågst. Den stora inkomst för Tore-
hov var när ^{den} kom in brak. Därför bades,
att Torehovboarnas dagliga bön var,
"O Herre, hör vår bön, släck fyren på Röde-
öjn, Du som har allt i dina händer ständ oss
kärnig från alla länder". Gamla infödda Tore-
hovboar hade ett språk för sig bjälade
Gärna bokstaven till efter infuk bokal.
När av de första som hade sin birställe i Tore-
hov var konstnär Kon. Gegerfältt och med honom
en hel del andra konstnärer.

Alla gårdar och handlare kallades med ge-
men samt namn "Knallar". Men det var
skillnad på Västgöta Knallar, fudar samt
en och annan härifrån orten. Det var ett ord-
stäv "Knäl" om sig och kring sig som en
Västgöta Knall. Och den här ligger som
en fude, man skall bjuda hälften av bad
han begär för barlighetis för man det för
det pris. Västgöta Knallarna sål-
de av sin orts slöjdsalter, bärnader i linne
och gille, mest handvävt. En och annan kun-
de stanna på orten som bofart handlare.
Kumera är det sällan några gårdar och hand-
lare, och då ha de bit och en halv liten butik
med sig. En och annan kommer ju med
slöjdsalter från Skogsbygderna. De komma
ett ofta friligiösa och tilltala Jehovas bärn-
der och ha tidningar och böcker att sälja,
och hålla en liten omvändelsepredikan.

Bärstad, var vid den tiden inte stort som
nu, men dock större än Torekov, och de hade
sedan på 10-talet börjat få några enstaka
badgäster, och hade badhall och barn-
badhus över vilka de nog boro så stolta.
De hade ju badläkare och apotek, samt
flera större handelsaffärer. Även i Bär-
stad var fiskare och sjökaptenar men
inte som i Torekov den huvudsakligen.
Där var istället en hel del hantverkare,
där var färgeri, garveri, kopparslagare,
m. fl. andra hantverkare som nu inte finns.
Ja hade de ju stormarknad 2 gånger årligen
afärsligt var ju större än i Torekov.

* Bifogar en utskrift av bärser som jag fun-
nit bland min fars papper, skriven 1873.

* sid. 14-15.

11.

11/

Tärning om snabbtal ha vi ju en del här.
Såsom, värd för Packa puppar kappräkta"
"Här fru fick fick fick, fick fick fru,"
Tre Ficktellriklar, räkna så, vem som kan
fortast sefritt hanna säga det många
gångar. Samma begynnelsebokstav till en
hel sat. "Handlande herr Hanssons hustru
har haft huvudvärk hela höllna hösten."
Frans Fredrik Frits förde femton franska
fruar från Frankrike. Fruarna fröo
fartyget för Frans Fredrik Frits fick full
frakt från Frankrike.
Conkering 2 kilometer från Bästad Stora lands
bägen och Torekovs förs innera nya bägen anla-
des 1897 en mycket blant och långsträckt backe
kallad "Bräntan", när hästarna drogo stora last
uppåt backen hjälpas ut, hjälpas ad.
Vad för backe, var bekänt för sig bar bekänt
1897.

Förhållandet till andra bygder

Förn höll sig mest bärje boken för sig själva
gifte sig inomboknes till och med inom byn
man kan få se hela byar som grö i släkt
med varandra, och de holl ju tillhopa.

Sknarna anöndes när man talade om dem
och skulle förklara vilka de boro, sållan
i taltal utom ^{de} de blevo ovänner och gävo
sig till att skälla der bora andra.

Ståndsskilnaden var mycket större då än nu,
s. k. herrare hade inte anseende som bön-
derna, och en finne högre upp boro sjökar-
tenerna, och även andra sjömen. De kommo
ju också mera ut bland andra, så det var och
så att det blev giftermål mellan utbocknes.
I den tiden att det fiskades sill och fick längs
kusten, körde de med sina fångster inåt landet
och därifrån kommo de som sagt med sina slöja
alster och dylikt.